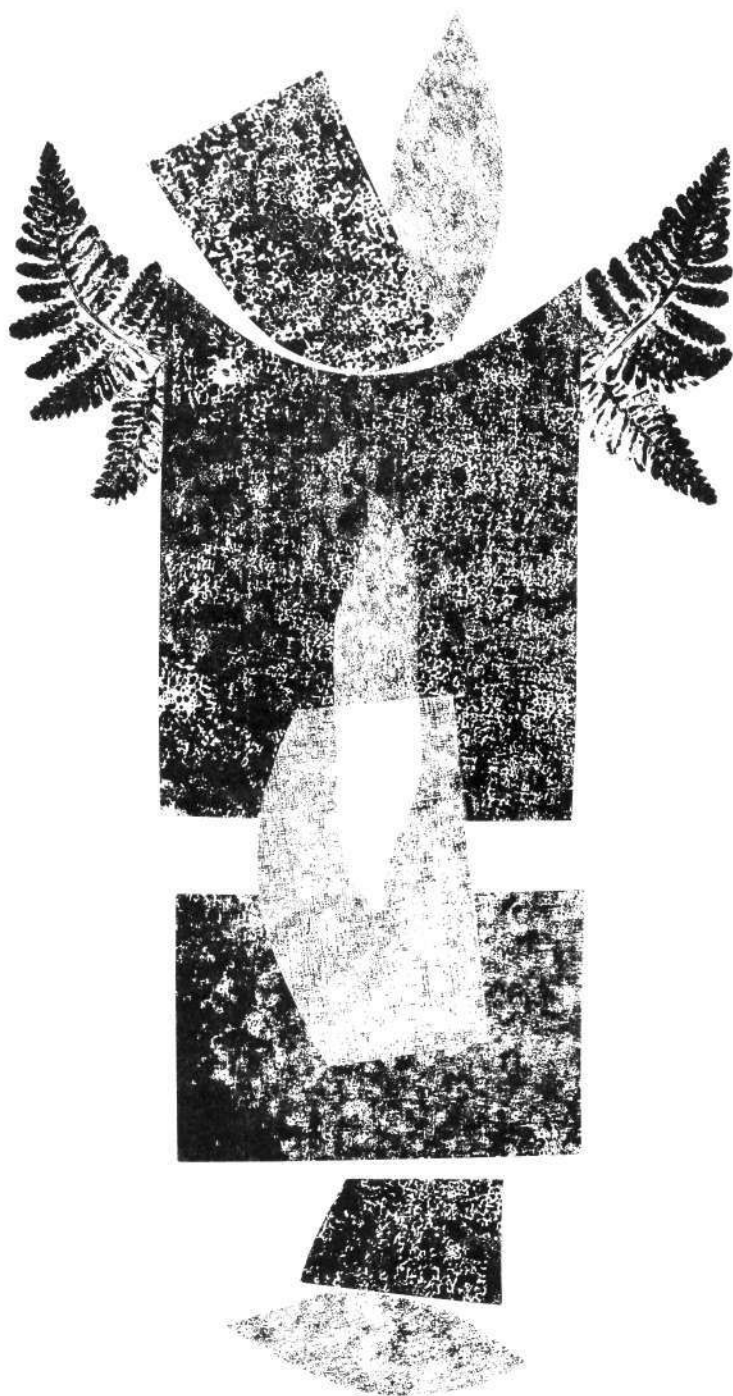

IZ PISMA UREDNIKU

*Kaplje sem spremljal. Čeprav sem bil z nekaterimi sodelavci sem in tja v polemikah - s Cudermanom -, predvsem zaradi ocenjevanja narodnega vprašanja (zdi se mi, da smo imeli vsak pol prav, na tisti svoji polovici pa vztrajam še danes v kritiki pahorjanstva in gentilizma), sem vašo revijo zelo spoštoval. Bili ste na čelu tedanjega uporniškega slovenskega duha, samosvoji, pogumni, zgledni; pomembna drža v tedanjem slovenskem kulturnem in političnem, predvsem pa socialno moralnem prostoru. Če bi le bilo več takšnih! Bilo je sijajno, da je tako živo in primerno reagirala »provinca«, mladi ljudje s podeželja. Škoda, da se danes kaj takšnega ne obnavlja; vse gre - med mladimi - v new age ali v politicum strankarskega kova. Če ne bo vodila zadeve kultura - ob veri -, bomo ponovili zgodbo in zgodovino prve polovice tega stoletja, to bi bila katastrofa. To skoraj ni mogoče, je slovenska družba preveč razplastena, ljudje premočne posamezne osebe. Pa vendar - kulturni moment manjka. Torej bi mogel vzklikniti: več Kapelj, znova Kapljel.

*Objavljamo odlomek iz pisma, ki ga je poslal Taras Kermauner ob povabilu k sodelovanju v Kapljah. S prispevkom se ni mogel odzvati, ker se je prav v času priprav jubilejne številke za daljši čas odpravljal v tujino.

RT92